Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 złp. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 złp. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złp. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 41 | Puck, środa, dnia 9 lipca 1924 r. | Rok 38

Treść:

338.
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. o poborze drugiej raty podatku majątkowego.

Na mocy art. 1 ustępu 1 b) i art. 2 ustawy o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z dnia 11 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Druga rata podatku majątkowego w wysokości podwójnej pierwszej raty tegoż podatku, obliczonej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 366) winna być uiszczona w dwóch równych częściach, a to w terminach od 10 września do 10 października i od 10 listopada do 10 grudnia 1924 r.

§ 2. Zaliczki uiszczone na poczet podatku majątkowego nie będą zarachowane na drugą ratę podatku (§ 1 nin. rozp.), lecz będą uwzględnione w terminach późniejszych; druga rata jednak łącznie z pierwszą ratą i z wpłaconemi poprzednio zaliczkami nie powinna przekraczać kwoty całego podatku, tymczasowo ustalonej przy wymiarze pierwszej raty podatku majątkowego.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 5. 7. 1924 r.
Starosta: Lipski.

339.
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej.

Na zasadzie art. 1 ust. 13 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Niewolno wymawiać sobie i pobierać w stosunkach kredytowych pieniężnych korzyści majątkowych w formie procentu lub jakiejkolwiek innej formie przewyższających 24% od sta rocznie w gotówce lub we wartości.

§ 2. Minister Skarbu władny jest w drodze rozporządzeń ustanawiać najwyższe granice, korzyści majątkowych, które wolno wymówić i pobierać przedsiębiorstwom, trudniącym się czynnościami banknotowemi przy załatwianiu poszczególnych czynności, należących do zakresu obrotu pieniężnego.

§ 3. Umowy o korzyści majątkowe przekraczające granice określone w § 1, lub w rozporządzeniach wydanych na zasadzie § 2, są nie ważne co do nadwyżki przewyższającej te granice, o ile nieważność w szerszem rozmiarze nie jest w obowiązujących ustawach przewidziana.

§ 4. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowemi obowiązane są przedstawiać władzom skarbowym II instancji, w obrę-

bie których mają siedzibę wykazy najwyższych korzyści majątkowych procentów, prowizyj itp., pobieranych przez nie za udzielone pożyczki oraz pobierane przy załatwianiu każdego rodzaju czynności.

§ 5. Minister Skarbu oznaczy terminy, w jakich wykazy wymienione w § 4 mają być przedstawiane wyda szczegółowe przepisy, odnoszące się do ich sporządzenia.

§ 6. Winni wymawiania sobie lub pobierania korzyści majątkowych (odsetek, prowizyj i t. p.) przekraczających najwyższe granice ustanowione w § 1 lub na zasadzie § 2 niniejszego rozporządzenia, a w braku ustanowienia tychże granic — korzyści majątkowych wyższych od przedstawionych w myśl §§ 4 i 5 niniejszego rozporządzenia będą karani — o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego surowszą karą — aresztem do 4 tygodni i grzywną do 5 tysięcy złotych lub jedną z tych kar.

Właściwe do orzekania są sądy powiatowe (pokoju)

§ 7. Winni nieprzedstawienia we właściwym terminie wykazów wymienionych w § 4 będą karani grzywną do wysokości jednego tysiąca złotych, wymierzoną przez władzę skarbową II instancji.

W orzeczeniu należy przewidzieć na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad dwa tygodnie.

Od orzeczenia karnego można w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce władzy skarbowej II instancji odwołania do właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów dotyczących odwołań od wyroków sądów powiatowych (pokoju). Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny, atoli aresztu zastępczego nie można wykonać przed prawomocnością orzeczenia.

§ 8. Ministrowi Skarbu przysługuje prawo kontroli korzyści majątkowych (odsetek, prowizyj i t. p.) pobieranych przez przedsiębiorstwa wymienione w § 2.

Sposób wykonania powyższej kontroli oznaczy Minister Skarbu. Wykonanie jej może być powierzone organom administracji skarbowej lub korporacjom prawa publicznego (izbom handlowo-przemysłowym) lub też związkom instytucji kredytowych.

Winni wzbronienia wstępu do lokalu przedsiębiorstw wymienionych w § 2 osobom delegowanym przez władze skarbowe do przeprowadzenia kontroli zgodnej z rozporządzeniem Ministra Skarbu lub nieprzedstawienia tymże osobom posiadanych ksiąg, dokumentów i innych dowodów, zawierających wiadomości potrzebne dla przeprowadzenia kontroli będą karani — o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego karą surowszą — według § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Przepisy obowiązujących dotychczas ustaw karnych i cywilnych w przedmiocie lichwy pozostają nie naruszone.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, a co do §§ 6 — 8 nadto Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą do dnia 1 lipca 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Sprawiedliwości: Wł. Wyganowski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 30. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

340.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26. czerwca 1924 r.

o zastosowaniu złotego do obliczenia wkładek (premji) jakoteż świadczeń pieniężnych (rent) i o przerachowaniu na złote dawnych zobowiązań rentowych w ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na korzyść pozostałych po ubezpieczonych rodzin w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 11. stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. z r. 1924 r. Nr. 4, poz. 28) i w wykonaniu art. 1 p. 10. powyższej ustawy odnośnie do ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na korzyść pozostałych po ubezpieczonych rodzin w myśl postanowień Księgi IV Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19. lipca 1911 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 509) obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 30. maja 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Klasy zarobkowe, przewidziane w § 1245 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509) ustala się w złotych w sposób następujący:

Klasa	I	do	500 zł.		
„	II	od	500	do	700 zł.
„	III	„	700	„	900 „
„	IV	„	900	„	1150 „
„	V	ponad	1150.		

§ 2. Górną granicę zarobku rocznego, do której obowiązuje przymus ubezpieczenia dla niektórych kategorji osób, wymienioną w ustępie ostatnim § 1226 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy ustala się na 2500 złotych. Ustalenie to nie dotyczy osób podlegających ubezpieczeniu na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

§ 3. Granice zarobku przewidziane w § 1243 p. 1 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy, dla ubezpieczenia dobrowolnego osób, wymienionych w § 1226 p. 2 do p. 5 tejże ordynacji ustala się w kwotach od 2500 złotych do 5000 zł.

§ 4. Dodatek państwa do świadczeń przewidziany w § 1285 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy niem. wynosi dla rent powstałych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia:

dla każdej renty inwalidzkiej starczej i wdowej	50 zł.
dla każdej renty sierocej . . .	25 „
dla odpraw wdowich	50 „
dla odpraw sierocych	15 „

§ 5. Wymienione w § 1288 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19. lipca 1911 r. kwoty tygodniowe dla obliczenia zasadniczej kwoty renty inwalidzkiej wynoszą:

w klasie I — 15 groszy
„ „ II — 17 „
„ „ III — 19 „
„ „ IV — 21 „
„ „ V — 24 grosze

§ 6. Wymienione w § 1289 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19. 7. 1911 r. tygodniowej kwoty wzrostu renty inwalidzkiej wynoszą:

w klasie I — 4 grosze
„ II — 7 „
„ III — 10 „
„ IV — 12 „
„ V — 14 „

§ 7. Przewidziany w § 1293 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19. 7. 1911 r. udział Zakładu ubezpieczenia w rentach starczych wynosi:

w klasie I — 70 zł.
„ II — 110 „
„ III — 140 „
„ IV — 180 „
„ V — 220 „

§ 8. Składki tygodniowe, przewidziane w § 1392 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19. 7. 1911 r. wynoszą:

w klasie I — 0,40 zł. tygodn.
„ II — 0,60 „ „
„ III — 0,80 „ „
„ IV — 1,00 „ „
„ V — 1,20 „ „

§ 9. Składki wpłacone w przeciągu czasu od 1. 1 1919 r. do 31. 3. 1924 r. uprawniają ubezpieczonych, którzy od 1 maja nabędą uprawnienia do rent, do zaliczenia im zamiast odnośnych kwot markowych przewidzianych w §§ 1288, 1289 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy za każdy tydzień składkowy takich kwot w złotych, jakie przewidują §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia dla klasy II. Czas przed 1. 1. 1919r. i po 31. 3. 1924 r. zalicza się w klasie ustalonej według obowiązujących wówczas przepisów prawnych, przyczem w odnośnych klasach przyjmuje się kwoty w złotych, przewidziane w §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Wysokość rent tych osób, które nabyły uprawnienia przed 1 maja 1924 r. zostanie przeliczona w ten sposób, iż wynosić one będą tyle złotych, ile pełnych marek wynosiła całkowita renta według postanowień Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z 19. 7. 1911 r. Udział Państwa w pokrywaniu ciężarów, ustalony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19. 10. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 878) ulega przeliczeniu na złote według relacji złotego do marki ustalonej w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 359).

§ 11. Wypłacane przez Ubezpieczalnie renty górnicze dla inwalidów, wdów i sierot przejęte z niemieckich Kas Brackich w myśl art. 8 ustawy z dnia 19. grudnia 1923 r. w przedmiocie wykonania decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17. lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. r. 1924 Nr. 7, poz. 63) wynoszą tyle złotych ile pełnych marek wynosiły według odpowiednich statutów Kas Brackich w dniu przejęcia przez Ubezpieczalnie jednak nie więcej ponad 50 zł. miesięcznie.

§ 12. Wszelkie dodatki drożyźniane do rent unormowanych niniejszem rozporządzeniem znosi się.

§ 13. Rada Ministrów może zmienić kwoty ustalone w § 1 i § 8 niniejszego rozporządzenia w zależności od sytuacji finansowej instytucji ubezpieczającej.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1924 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów: W. Grabski.
Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej. G. Simon.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 5. 7. 1924 r.

Starosta: Lipski.

341.

Obwieszczenie

Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24. czerwca 24 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Na zasadzie art. 10, p. l. oraz art. 13. ustawy z dnia 15. lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. nr. 79. poz. 527), w obwieszczeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30. lipca 1922 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony („Monitor Polski“ nr. 177. z dnia 7. sierpnia 1922 r. poz. 111), skreśla się następujące artykuły:

Poz. tar. celn. Nazwa towaru.

1. Groch, fasola, bób, gryka, proso.

5. p. l. i 4. Buraki pastewne i cukrowe, cykorja, brukiew, marchew, kapusta, korzenie cykorji suszone, niepalone i nieprzyrządzone.

34. p. 2.. 3. i 4. Mięso gotowane, suszone, wędzone i marynowane. Wędliny i szynki. Zwierzyna i ptactwo bite.

35 p. 2 i 3. Sery, twaróg, ser chudy i niesfermentowany.

40. Drób.

41, p. 5. Superfosfaty mineralne.

62 p. 3 i 4. Nasiona oddzielnie niewymienione, choćby łuszczone, nasiona oleiste hodowane w kraju, prócz rzepaku. Wiklina wszelka.

Obwieszczenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: (—) Józef Kiedroń.

Minister Skarbu: (—) W. Grabski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: (—) Janicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 30. 6. 1924 r.

Starosta Lipski.

342.

Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Sobieńczyce.

Jako sołtysa gminy Sobieńczyce zatwierdziłem p. Juljusza Barana, jako 1 ławnika p. Bernarda Mużę, jako 2 ławnika p. Wojciecha Bizewskiego z Sobieńczyć.

Puck, dnia 5. 7. 1924 r.

Starosta Lipski.

343.

Ogłoszenie w sprawie budowy cegielni w Kosakowie.

Cegielnia Spółka z o. p. w Kosakowie zamierza na gruncie własnym w Kosakowie wybudować cegielnię. Fakt ten podaję niniejszem do ogólnej wiadomości.

Jeżeli kto chce się sprzeciwić wybudowaniu cegielni, musi to donieść Wydziałowi Powiatowemu w przeciągu 4 tygodni. Po upływie tego terminu nie przyjmuje się sprzeciwów.

Rysunki może każdy przejrzeć w Wydziale Powiatowym pokój nr. 10 w dni powszednie podczas godzin urzędowania.

Puck, dnia 5. 7. 1924 r.

Przewod. Wydz. Pow.: Lipski.

344.

Obwieszczenie Urzędu Wójtowskiego obwodu Dębogórskiego.

Niniejszem unieważniam Wykaz osobisty nr. 121, wystawiony dnia 7. 2. 24. dla p. Franciszki Brechelke z Kazimierza.

W razie znalezienia należy takowy oddać w tutejszem wójtostwie.

Mechelinki, dnia 3. 7. 1924 r.

Grünwald, wójt.

OGŁOSZENIA.

Ogłoszenie.

Zagubiłem moje papiery wojskowe (książeczkę wojskową i kartę powołania) i wobec tego unieważniam je.

W razie znalezienia proszę oddać u Oficera Ewidencyjnego w Pucku.

Starzyno, dnia 1 lipca 1924 r.

Michał Patok.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.